PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT
MAANDAG 30 APRIL 1888

Smilde, 27 April. Over de Yorkshire varkens – de landbouwvereeniging heeft onlangs weder eenige aangekocht – wordt hier zeer verschillend geoordeeld. Sommige landbouwers zijn met dit varkensras wel ingenomen, terwijl anderen aan het inlandsch ras de voorkeur geen. Ze meenen, dat de varkens van de laatste soort schielijker groeien en dus met meer voordeel gemest kunnen worden.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT
DINSDAG 1 MEI 1888

Smilde, 30 April. Er wordt thans druk gewerkt aan de verandering der bruggen, die bij de Veenhoop en de Sickenswijk over de hoofdvaart leggen, eene verandering, noodzakelijk geworden door de verbreeding en uitdieping van het kanaal. Bij eerst genoemde brug gaat alles naar wensch, doch bij de laatste heeft men veel last van het loopzand, dat het maken van eene waterkeering niet weinig bemoeilijkt.

Ingezonden stuk.

Mijnheer de redacteur!

Het is mij aangenaam, dat ik een uurtje kan uitbreken om u het een en ander betreffende mijn candidatuur voor het lidmaatschap van den gemeenteraad mede te deelen.

Zoals weet, was mijn vrouw niet best gestemd, omdat de politieke stellingen, door mijn zoon voorgestaan, niet in haar smaak vielen, en te minder omdat mijn zoon gezegd had, dat de politiek geen kost voor vrouwen is.

Mijn zoon, zoo begon zij, ik heb u eenmaal onder mijn hart gedragen en nu plus minus dertig jaar op mijn hart; ja, jongen, ik had u tot hiertoe lief, doch indien gij op den ingeslagen weg blijft voortgaan en u met die vreemde politiek ophoudt, dan is het tusschen ons uit en kan ik u niet langer als mijn zoon erkennen. Het is mij niet doenlijk, zoo ging zij voort, om het in woorden uit te spreken, hoe pijnlijk ik werd aangedaan, toen gij tot uw vader zeidet, dat de politiek geen zaak voor vrouwen is. Gij hebt niet alleen het hart van uwe moeder onaangenaam aangedaan, maar het geheele zwakke geslacht hebt gij miskend. Laat mij zeggen, jongen, indien er geen vrouwen waren, dan was er op de wereld geen politiek. Maar gij hadt u zeker van die beleedigende woorden onthouden, indien gij slechts een oppervlakkig inzicht in de geschiedenis der wereld hadt. En hoe zal iemand als gij over de politiek kunnen medespreken, die met de geschiedenis niet vertrouwd is. Neen, jongen, keer eerst naar de schoolbanken terug, maak u eigen met de geschiedenis van Engeland, Frankrijk en andere landen en volken, en ik ben er zeker, dat gij uw eigen verklaring zult veroordeelen. En indien gij de geschiedenis der volken onpartijdig onderzoekt en gij kondet een blik slaan in het maatschappelijk leven (doch daartoe zijt gij niet rijp), dan zoudet gij tot de overtuiging komen, dat de vrouwen de wereld regeeren. Het is waar, enkele de mannen hebben het stemrecht, maar wij vrouwen brengen de stemmen uit. Wij vrouwen zijn het, die de leden van den Gemeenteraad, van Eerste en Tweede Kamer kiezen en vooral op kerkelijk gebied is onze stem de beslissende. En dat is geen uitvinding van vandaag of gister, neen, moeder Eva komt er alle eer van toe, dat zij vader Adam van het appeltje liet proeven. Dat was de eerste zet op het politiek schaakbord en de laatste zet zal ook aan de vrouw blijven. Dus wilt gij iets leeren van de politiek, ga dan niet bij de mannen les nemen, maar wend u tot de vrouwen, want die weten wat zij willen en zij kennen het geheim om haar wil te doen zegevieren. Stelt gij dus prijs op uw toekomstige politiek leven, veronachtzaam dan deze wenk van uwe moeder niet en geef u niet over aan de nieuwerwetsche politiek van den tegenwoordigen tijd. De politiek, die ik voorsta, is van den ouden stempel, zij dateert van het paradijs.

Mijnheer de redacteur, tijdens mijn vrouw aan het woord was, had ik van tijd tot tijd al eens onder de klep van mijn pet doorgekeken, want somtijds twijfelde ik of het mijn vrouw wel was die zoo dapper doorsloeg; ik wist wel dat er een scherp bekje op zat, maar zóó – neen! Ze viel mij wel 100 pct. mede. Het deed mij goed, dat mijn vrijmoedige zoon zoo de kast werd uitgeveegd, want, weet u, heimelijk staat hij mijn candidatuur tegen.

Ik was dan ook niet weinig in mijn knollentuin en zeide: Vrouw, ik ben getroffen door uwe politieke rede, en als bewijs dat ik in de politiek geheel met u sympathiseer, kan dienen dat gij mij zeer zoudt verplichten, met het door u gesprokene op papier te brengen; en zal dat dan in de kiesvereeniging voordragen en dan twijfel ik niet of de kiezers zullen tot de overtuiging komen dat ik volkomen geschikt ben om als lid van de Raad gekozen te worden.

-vervolg op blad 1888j